

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 196

гр. Благоевград, 21.02.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и първи
февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Георги Янев

като разгледа докладваното от Владимир Ковачев Въззивно гражданско дело
№ 20241200500167 по описа за 2024 година

взе предвид следното:

В. С. Р., ЕГН *****, адрес гр. С, ул. „Д“ №, ет., ап., обжалва решение № 358 от 03.11.2023 г., постановено по гражданско дело № 392 от 2022 г. на Районен съд П. В жалбата се твърди, че атакуваният с нея съдебен акт е неправилен. Първоинстанционният съд, на основание чл. 227 от ГПК, конституирал Р. като ответник по делото, в качеството ѝ на наследник на първоначалния ответник К. Б П, починала в хода на съдебното производство /на *** г./. Към датата на това конституиране обаче, заинтересованият районен съдия не определил срок на Р., която имала право да наследи, призовавайки я да заяви приема ли наследството, или се отказва от него, на основание чл. 51, ал. 1 от ЗН, съгласно която норма, при заведено дело срещу наследника, този срок се определя от съда, който разглежда делото. ЗН регламентирал изричното приемане на наследство в чл. 49, ал. 1, а именно - чрез писмено заявление на наследника до районния съд по местооткриване на наследството, което заявление се вписвало в особената книга на съда. Р. изпълнила тази процедура и подала молба-заявление за отказ от наследството в районния съд по неговото местооткриване - Районен съд Петрич. С отказа си тя се отказала както от правата, така и от задълженията, останали след смъртта на нейната майка. С определение № 979 от 04.12.2023 г., Районен съд Петрич, на основание чл. 52 вр. чл. 49, ал. 1 от ЗН, определил да се впише в особената книга на съда въпросният отказ от наследство. На това основание се

моли за отмяна на обжалваното съдебно решение. Прилага се копие на съответното удостоверение, издадено от Районен съд Петрич, за вписването на отказа от наследство и се иска неговото приемане като писмено доказателство.

Подаден е отговор на жалбата. Той изхожда от адвокат А. К., процесуален представител на „В“ ЕООД, ЕИК ***, седалище и адрес на управление гр. П, р-н „З“, кв. „Х С“, ул. „С“ №, ет., представлявано от Ю. М. Ш. В него се изтъква, че жалбата е изцяло неоснователна. Основният мотив, с който се искала отмяна на съдебното решение, постановено от Районен съд Петрич, бил, че първоинстанционният съд не определил на ответницата срок, в който да заяви дали приема наследството, оставено от покойната ѝ майка К П /Р./, за да бъде конституирана като ответник на нейно място. В този смисъл жалбоподателката правилно сочела, че съгласно чл. 49, ал. 1 от ЗН, приемането на наследството може да стане с писмено заявление до районния съдия, в района на който е открито наследството. Ответницата обаче умишлено не цитирала ал. 2 на същата разпоредба, съгласно която приемане има и когато наследникът извърши действие, което несъмнено предполага неговото намерение да приеме наследството. Видно от материалите по делото, ответницата В. Р. била конституирана от съда като страна по делото на основание чл. 227 от ГПК, в качеството ѝ на наследник на майка ѝ К П /Р./, тъй като последната починала в хода на делото. След конституирането ѝ, на жалбоподателката била връчена призовка като страна по споменатото дело. Именно в този момент същата следвало да възрази срещу определението на съда, с което е конституирана като ответник, и да заяви, че се отказва от наследството на майка си. Тя обаче не възразила по никакъв начин и изчакала да види решението на първоинстанционния съд, с надеждата, че искът ще бъде отхвърлен. По този начин, на практика, жалбоподателката се съгласила да замести своята майка в процеса и приела наследството ѝ. Едва след края на делото, разбирайки за неблагоприятното за нея решение, В. Р. депозирала в Районен съд Петрич отказ от наследството на К. П /Р./. Следвало да се има предвид обаче, че съгласно трайната съдебна практика, отказът от наследство, направен след мълчаливото му приемане, е недействителен. Подадената от В. Р. въззивна жалба била неоснователна. Моли се за потвърждаване на решението на първоинстанционния съд.

Жалбата и отговорът са редовни и допустими. Те следва да бъдат разгледани в открито заседание на въззивната инстанция. Приложеното към жалбата копие на съдебно удостоверение несъмнено попада в хипотезата по чл. 266, ал. 2, т. 2 от

ГПК и следва да бъде приобщено към доказателствения материал.

Воден от изложеното и на основание чл. 267 от ГПК, Окръжен съд Благоевград

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА приложеното към жалбата копие на удостоверение изх. № 4870 от 05.12.2023 г., издадено от Районен съд Петрич, като писмено доказателство в настоящото въззивно съдебно производство.

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото, което да се проведе на 28.03.2024 г. и да започне в 09:00 ч.

На страните, чрез ССЕВ, **ДА СЕ ИЗПРАТЯТ** призовки и копия на настоящия съдебен акт, а на жалбоподателя - и копие на отговора на жалбата.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____